Wolweti-m.: 16mal Talwe-kuu p.
Wõnnu-linnas: 1) 15mal Küünla-kuu pääwal, linna-laat. 2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p. 4) 10mal Jõulu-kuu p., linna-laat.
Wõõbsus, Räpina kihelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwla, Nigula-laat. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.
Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.
Narwa-linn peab linna, weikse ja hobbuse-laata 6mast kuni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kuni 23mal Mihkli-kuu pääwani.

Ühe ilusa mõistatuse ilus ülesarwamine.

Seesama, kes sõjas (rootsi kuninga Karel XII wasta) nii waper, rahu aeal nii kange Poolamaa kuningas ja Saksamaa Kuurwürst, August I, kes oma rammu poolest tugew sai hüütud, (surnud Warschawis, 1 Küünla kuu pääwal 1733, oma 63 aasta wanaduses,) läks ükskord ilma mingisuguse asu tähela oma kõrgest seisusest, üsna üksi ligema Üübigau lossikese juures jalutama. Lossi Üübigau oli ta alles hilja aea eest oma Feldmaarschali Flemmingi käest enesele päriseks ostnud, see seisis sel aeal Dreesdeni linna lähedal.

Oma jalutamise peal wõtis ta seda teed ete, mis otsekohe Zischingi poole läheb; ja kellest nüüdsel aeal seda wähemadki jälge enam näha põle. Töö tegiate hulkas, kes wälja peal tööd tegiwad puutus üks noormees temale silma, kes rõemsaste lauldes, oma tööd palju agaramalt kui tema seltsimehed tegi.

„Kuda sinu nimi on?“ küsis kuningas tema käest. — „Minu nimi on Willem Kaarig“, — wastas talupoeg. „Kui palju teenid sa pääwas?“ — küsis kuningas jälle. — „Neli grossi“, wastas talupoeg. — „Seda põle siis küll kuigi palju, wõid sa sellest siis elada?“ — küsis kuningas edasi. — „Elada, hm! Kui ma aga seda üksi pruugiks; — aga, herra! Ma pean kaa sest rahast weel intressid maksma, ja korjan kaa üht suurt kapitaali. Wõite teie kaa nõnda teha?“ rääkis talupoeg. „Armas sõber!“ rääkis kuningas. „Mõistatuse sees heliseb mõnigi asi wäga imelikult, ja mis ometi iseenesest midagi ei ole, kui otsus käe on. Anna mulle selle mõistatuse üle selged otsust, ja ma tahan sind see eest tänada, eht küll so salaja mõistatus iseenesest suuremad wäärt põle, kui ta kaa weel kord nii ilus wälja näitaks kui ta praegu on.“

„Tulge minu elumajasse“, ütles talupoeg, — ja pööras ise ees otse teed ühe ligema waese urt-